

Wir grüßen Sie

Een nieuwe dag, hetzelfde weer. Alleen wat kouder. Bij een temperatuur van -8° Celsius vertrokken we naar de skipiste voor onze vierde skiles. Gelukkig krijg je het wat warmer van het skiën zodat niemand last had van de koude.

Onze skigroepen maken allemaal enorme vorderingen. Het is ongelooflijk wat ze al kunnen na 8 uren skiën. Morgen kunnen we waarschijnlijk met z'n allen naar de grote piste en de ankerlift.

Na een lekker bord soep en een hele hoop spaghetti bolognaise werd ons even wat platte rust gegund. Niet te lang, want nu we in de bergen zijn, willen we alle tijd zo optimaal mogelijk spenderen.

Met de poepsleetjes in de hand wandelden we eerst richting de Lech, de rivier waarnaar dit dal is genoemd. Aan de Lech liggen enkele mooie bruggen. Wij gingen over de Nicolausbrücke, een moderne voetgangers- en fietsbrug gebouwd in 2006, nadat de vorige door een stortvloed aan regen het begeven had.

Snel werd er echter gekozen om naar ons vertrouwd glijplekje naast de kerk te stappen? Daar werd er weer, onder een stralend zonnetje, naar hartelust gegleden, gerold, uitgegleden en vooral plezier gemaakt.

Eens het zonnetje achter de bergen verdween zakte de temperatuur vliegensvlug zodat we snel weer de warmte van ons hotel opzochten. Met douchen en wat spelletjes spelen vulden we onze tijd tot aan het avondeten.

De dag had nog een heel fijne avondactiviteit in petto. Rodelen in Steeg. Het was voor iedereen spannend. Waar we vroeger gingen rodelen in Holzgau was dit een nieuwe, onbekende piste. Zou ze steil zijn? Waren er scherpe bochten? Het was zalig. Een heel mooie piste tussen de bomen en rotsen. Wat hebben de kinderen genoten. De verhalen achteraf spraken boekdelen.

Om 22.00 reed de bus terug de parking van het hotel op, dus het dagboek zal iets voor morgen zijn.

Slaap lekker.